Civillieta Nr. C771707223
Lietas arhīva Nr. C-2976-24/30
ECLI:LV:LRT:2024:1010.C771707223.3.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Krāslavā 2024. gada 10. oktobrī

Latgales rajona tiesa
tiesnese G. Kusiņa
rakstveida procesā izskatīja civillietu apdrošināšanas akciju sabiedrības "BALTA" vienkāršotās procedūras prasība pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Apdrošināšanas akciju sabiedrība "BALTA" iesniedza tiesā prasības pieteikumu vienkāršotajā procedūrā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. A/ tika noslēgts apdrošināšanas līgums un izsniegta fizisko personu īpašuma apdrošināšanas polise Nr. 726656150, saskaņā ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis Nr. /numurs A/. Polises darbības termiņš no 2022. gada 12. decembra līdz 2024. gada 31. martam. Polises darbības laikā dzīvoklis Nr. /numurs A/ tika appludināts, par ko dzīvojamās mājas apsaimniekotāja SIA "Rīgas nami pārvaldnieks" sastādīja aktu, ka dzīvokļa Nr. /numurs A/ appludināšanas cēlonis ir dvieļu žāvētāja plīsums dzīvoklī Nr. /numurs B/.

Eksperts, izvērtējot apdrošināšanas lietas materiālus, sastādīja tāmi un aprēķināja būvizdevumus 431,39 *euro* apmērā, prasītāja atskaitīja ar polisi noteikto pašrisku 70 *euro* un izmaksāja cietušā dzīvokļa īpašniekam apdrošināšanas atlīdzību 361,39 *euro*.

Dzīvojamo māju, kurā atrodas apdrošinātais dzīvoklis, apsaimnieko atbildētāja. Ievērojot to, ka ūdens noplūdes cēlonis atradās komunikācijas posmā, kas ietilpst kopīpašuma daļā, atbildētāja kā dzīvojamās mājas pārvaldniece noplūdes brīdī bija atbildīga par šo komunikāciju uzturēšanu, kā arī par to bojājumu rezultātā nodarītiem zaudējumiem. Savukārt pienākums rūpēties par komunikāciju uzturēšanu ietver sevī ne tikai pienākumu novērst komunikāciju bojājumus to rašanās gadījumā, bet arī regulāri pārbaudīt komunikāciju stāvokli, savlaicīgi veikt to nomaiņu vai labošanu piesardzības apsvērumu dēļ, gādājot, lai komunikācijas pastāvīgi būtu tādā tehniskā stāvoklī, lai pēc iespējas samazinātu avārijas situāciju risku un no tā izrietošus bojājumus.

Pamatojoties uz Civillikuma 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779. pantu, lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai zaudējumus 361,39 *euro* un valsts nodevu 70 *euro*. Lūdz noteikt tiesības prasītājai par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6 % gadā.

[2] Atbildētāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" iesniedza tiesā paskaidrojumu, kurā norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst.

[2.1] Paskaidrojumā norādīts, ka prasības pieteikumā nepilnīgi norādīts saliešanas iemesls, lietā nav iesniegti pirms apdrošināšanas slēgšanas apskates dokumenti un dzīvokļa īpašnieka pēc notikuma iesniegums par tā stāvokli, kā arī pierādījumi, ka prasītāja būtu apsekojusi dzīvokli pēc negadījuma. Līdz ar to arī prasītājas tāme ir nepamatota.

Apdrošināšanas atlīdzības izmaksa pati par sevi nepierāda personas, kas tiek vainota zaudējumu nodarīšanā, prettiesisko rīcību un cēloņsakarību starp zaudējumiem un personas rīcību. Prasītājai ir pienākums pierādīt visu zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumu pastāvēšanu, kas konkrētajā gadījumā nav izdarīts.

Apdrošinātais risks "Noplūde no inženierkomunikācijām" nav iestājies, savukārt prasītāja veica prettiesisku apdrošināšanas atlīdzības izmaksu.

[2.2] Lietā nav pierādījumi, ka pārvaldnieks ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem būtu noslēdzis pārvaldīšanas līgumu, noslēgtajā pārvaldīšanas līgumā būtu uzņēmies risku atbildēt pilnvarotājam (dzīvokļu īpašnieku kopībai) arī par nejauša gadījuma sekām.

Atbildētāja uzskata, ka prasītāja, atsaucoties uz neatļauto darbību (bezdarbību) no atbildētājas puses, pati, tikai pēc īpašnieka iesnieguma, nepārliecinoties vai remonts ir paveikts, izmaksājot tam atlīdzību, ļoti paviršī izvērtēja pieprasītā zaudējuma nodarīšanas apstākļus un atlīdzinājuma apmēru, vispār nevērtējot zaudējumu samērojamību ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Zaudējumu atlīdzības summa ir nesamērīgi liela, salīdzinot ar aktā norādītiem bojājumiem. Prasītāja dzīvokļa stāvokļa salīdzinājumu pirms/pēc remonta nav iesniegusi. Nekādi pierādījumi par iepriekšējā remonta vērtību lietā nav iesniegti.

[2.3] Atbildētāja ir izpildījusi savas likumiskās saistības, jo no atbildētājas puses nav bijusi prettiesīga darbība vai bezdarbība. Atbildētāja 2022. gada 6. septembrī un 2023. gada 9. martā sastādīja vizuālās apsekošanas aktus, un 2023. gada 2. jūnijā sastādīja aktu par dzīvojamās mājas vizuālo apsekošanu, no kuriem izriet, ka karstā ūdens stāvvadi ir apmierinošā stāvoklī, tiem nav bojājumu, kuru novēršanai nepieciešams ārpuskārtas remonts, tiem iestājies vidējais kalpošanas ilgums, un tie iekļauti remontdarbu plānā, kā arī kopība ir parādā atbildētājai.

[2.4] 2013. gadā un turpmāk dzīvojamai mājai /adrese/ nepieciešamo remonta darbu apkopojumā (plānos) tika norādīts uz ūdens sistēmas nomaiņu. Atbildētāja minētajā plānā norādīja, ka gadījumā, ja dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nepieņems iepriekšminēto lēmumu, atbildētāja kā dzīvojamās mājas pārvaldniece neuzņemsies atbildību par sekām, kas var iestāties, neveicot konstruktīvo elementu un inženierkomunikāciju nomaiņu. Atbildētāja norādīja nepieciešamos remontdarbus un orientējošās izmaksas. 2023. gada izmaksas norādītas uzturēšanas darba plānā. Visas avārijas situācijas bija novērstas, pierādījumi par pretējo lietā nav iesniegti. Atbildētāja ir dzīvojamās mājas apsaimniekotāja, kura var rīkoties tikai pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulču lēmumiem. Tas liecina par to, ka atbildētāja nav vainojama bezdarbībā un zaudējumu nodarīšanā prasītājai.

Atbildētāja ir veikusi nepieciešamās darbības un informējusi kopīpašniekus par nepieciešamajiem remontdarbiem (informācija rēķinā), bet kopīpašnieki nav pieņēmuši dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, uz kura pamata atbildētāja būtu varējusi veikt ūdens stāvvada ieplānoto nomaiņu, un

nodrošinājusi attiecīgu finansējumu.

[3] Prasītājas pārstāvis iesniedza tiesā atsauksmi par atbildētājas paskaidrojumu, norādot, ka visi iebildumi ir izteikti formāli. Noslēgtais apdrošināšanas līgums kā tiesisks darījums ir tiesību subjektu gribas akts, kas rada tiesiskas sekas un abām līgumslēdzējām pusēm ir saistošs. Apdrošināšanas polise ir dokuments, kas apliecina apdrošināšanas līguma noslēgšanu un ietver apdrošināšanas līguma noteikumus, kā arī visus šo līguma grozījumus un papildinājumus, par kuriem apdrošinātājs un apdrošinājuma ņēmējs ir vienojušies apdrošināšanas līguma darbības laikā.

No Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. pantā noteiktiem māja pārvaldīšanas principiem izriet, ka atbildētājas tiešais pienākums ir veikt ne tikai apsekošanu, bet veikt visas nepieciešamās darbības, lai nepieļautu avārijas situācijas iestāšanos. Atbildētāja iekasē no dzīvokļu īpašniekiem maksu par apsaimniekošanu un/vai pārvaldīšanu. Attiecīgi, tieši atbildētājai ir uzticēts pienākums rūpēties par dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā. Dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums pašiem noteikt, kādi remontdarbi mājai nepieciešami un cik steidzami, viņiem ir tiesības paļauties, ka pārvaldnieks godprātīgi pildīs savus likumā noteiktos pienākumus viņu īpašuma uzturēšanā. Līdz ar to secināms, ka atbildētājai kā dzīvojamās mājas pārvaldītājai bija pienākums regulāri veikt profilaktisko un tehnisko apkopi ēkas iekārtām, veikt remontu vai nomaiņu.

Apstāklis, ka dzīvokļu īpašnieki nav sasaukuši kopsapulci un īpašnieki nav lēmuši par inženierkomunikāciju nomaiņu vai remontu un to finansējumu, nav pamats neveikt apsaimniekošanu atbilstoši noteiktajam regulējumam, jo atbildētājai kā pārvaldniekam, bija jāseko komunikāciju stāvoklim un savlaicīgi jānovērš inženierkomunikāciju nedrošās vietas, jāveic remonts vai nomaiņa no saņemtās apsaimniekošanas maksas vai no dzīvojamās mājas uzkrātajiem līdzekļiem, pašai jāsasauc kopsapulce konkrēto jautājumu izlemšanai.

Lietā nav iesniegti dokumenti, kas apliecinātu, ka atbildētāja atbilstoši Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumiem Nr. 905 "Kārtība, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības" būtu paziņojusi vai darījusi zināmu visiem dzīvokļu īpašniekiem par nepieciešamību veikt dvieļu žāvētāju nomaiņu vai remontu (darbu veikšanas izmaksas), ņemot vērā stāvvada ekspluatācijas termiņa beigas, savukārt dzīvokļu īpašnieki būtu atteikušies tos finansēt.

[4] Atbildētāja ir pieteikusi lūgumu izskatīt lietu tiesas sēdē, norādot, ka bez mutvārdu procesa tiesa nevarēs objektīvi un vispusīgi izskatīt lietu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} panta pirmo daļu tiesa iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums, un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Konkrētajā gadījumā tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, jo pusēm bija iespēja sniegt savus paskaidrojumus lietā rakstveidā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[5.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka starp prasītāju AAS "BALTA", kā apdrošinātāju, un /pers. A/, kā apdrošinājuma ņēmēju, tika noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums, polise Nr. 726656150, saskaņā ar kuru tika apdrošināts mājoklis – dzīvoklis Nr. /numurs A/ – ar apdrošināšanas periodu no 2022. gada 12. decembra plkst. 12.57 līdz 2024. gada 31. martam plkst. 23.59.

Netiek apstrīdēts, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā 2023. gada 19. februārī notika apdrošinātā nekustamā īpašuma nopludināšana dvieļu žāvētāja dzīvoklī Nr. /numurs B/, teces dēļ.

Tiesa nepiekrīt atbildētājas izteiktajam apgalvojumam, ka lietā nav apdrošināšanas līguma, jo atbilstoši Apdrošināšanas līguma likuma 19. pantam apdrošināšanas polise ir uzskatāma par apliecinājumu apdrošināšanas līguma noslēgšanai, un izskatāmajā lietā attiecīga polise ir iesniegta.

[5.2] 2023. gada 24. februārī sastādīts akts Nr. 1-8/6169 par saliešanas gadījumā konstatētiem bojājumiem, kurā norādīts, ka dzīvoklī Nr. /numurs A/, bojāti koridora griesti, ko radījis dvieļu žāvētāja plīsums dzīvoklī Nr. /numurs B/. Apsekošanas aktu parakstījis SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" darbinieks /pers. B/ un dzīvokļa Nr. /numurs A/ īrnieks /pers. C/.

Saskaņā ar ĪAAP eksperta /pers. D/ dzīvokļa /numurs A/, tāmi Nr. 1157668 zaudējuma izmaksas aprēķinātas 431,39 *euro*.

Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas līgumu, prasītāja, atskaitot pašrisku, izmaksāja cietušajai /pers. A/ apdrošināšanas atlīdzību 361,39 *euro*, ko apstiprina 2023. gada 1. marta maksājuma uzdevums Nr. 14613525.

Līdz ar to tiesa secina, ka prasītājai ir radušies zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā.

[5.3] Lietā ir strīds par to, vai atbildētāja kā dzīvojamās mājas, kurā atrodas appludinātais dzīvoklis, pārvaldniece, ir atbildīga par zaudējumiem, kas prasītājai radušies sakarā ar izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību apdrošinājuma ņēmējam, tas ir, vai atbildētāja ir pieļāvusi prettiesisku rīcību (bezdarbību) un vai atbildētāja ir vainojama par prasītājai radītajiem zaudējumiem.

Atbildētāja SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" uzskata, ka nav vainojama zaudējumu nodarīšanā, jo zaudējumi nodarīti dvieļu žāvētāja plīsuma dēļ, lai gan dzīvokļu īpašnieku kopībai vairākkārt paziņots par karstā ūdens stāvvadu nomaiņu, bet kopība nav pieņēmusi lēmumu par prioritātēm un finansējumu.

[5.3.1] Atbildētāja paskaidrojumā norādījusi, ka lietā nav pierādījumu, ka atbildētāja ar daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašniekiem būtu noslēgusi pārvaldīšanas līgumu un noslēgtajā pārvaldīšanas līgumā būtu uzņēmusies risku atbildēt dzīvokļu īpašnieku kopībai arī par nejauša gadījuma sekām.

Izvērtējusi prasības pieteikumu, atbildētājas rakstveida paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka dzīvojamā māja /adrese/, atrodas atbildētājas pārvaldīšanā uz likuma pamata, jo, lai gan nav noslēgts pārvaldīšanas līgums ar dzīvokļu īpašniekiem, atbildētāja ir uzņēmusies pārvaldnieces pienākumus, daudzdzīvokļu mājas /adrese/, iedzīvotājiem rēķinos norādot maksu par pārvaldīšanu (apsaimniekošanu).

[5.3.2] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta otrās daļas 1. punkta "d" apakšpunktu dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana un tehniskā apkope, un kārtējais remonts ir viena no obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām.

Ministru kabineta 2010. gada 28. septembra noteikumu Nr. 907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 13.2. apakšpunkts paredz divas reizes gadā veikt vizuālo pārbaudi ūdensapgādes sistēmai. Savukārt, šo noteikumu 19. punkts paredz, ka tad, ja vizuālajā apskatē vai tehniskajā apskatē ir konstatēti apstākļi, kas var radīt bojājumu rašanos, dzīvojamās mājas pārvaldītājs veic nepieciešamos pasākumus minēto apstākļu novēršanai.

Tiesa ņem vērā, ka judikatūrā ir atzīts, ka pārvaldnieku no atbildības par dzīvojamās mājas komunikāciju bojājumu rezultātā radīto kaitējumu ir pamats atbrīvot, ja ir ievērota likumā noteiktā kārtība un pārvaldnieks no savas puses ir veicis visas nepieciešamās darbības, bet dzīvokļu īpašnieki kopsapulcē ir nobalsojuši pret pārvaldnieka ierosinājumu (*Augstākās tiesas 2019. gada 16. oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-248/2019 (C30490616)*).

Atbildētāja savos paskaidrojumos norāda, ka ir veikusi visas nepieciešamās darbības, informējusi kopīpašniekus par nepieciešamajiem remontdarbiem, bet kopīpašnieki, zinādami par darbu nepieciešamību, nav pieņēmuši lēmumu veikt ūdensapgādes komunikāciju, kur ietilpst arī dvieļu žāvētājs, remontu.

Tiesa konstatē, ka atbildētāja ir iesniegusi 2022. gada 6. septembra mājas /adrese/, vizuālās apsekošanas aktu, kurā norādīts, ka nav konstatēti ūdensapgādes sistēmas defekti, 2022. gada 17. oktobra dzīvojamās mājas /adrese/, uzturēšanas darbu plānu 2023.-2025. gadam, kurā ir aprēķins karstā ūdens stāvvada nomaiņai.

Taču lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja līdz noteiktajam termiņam būtu sasaukusi dzīvokļu īpašnieku sapulci, lai dzīvokļu īpašnieki varētu

pieņemt attiecīgu lēmumu par finansējuma nodrošināšanu vai balsotu pret to. Tāpat, lietā nav iesniegti pierādījumi, ka atbildētāja dzīvokļu īpašniekus ar šādu projektu jebkad būtu iepazīstinājusi. Līdz ar to nav pamata secināt, ka zaudējumi cēlušies neatkarīgi no atbildētājas kā apsaimniekotājas pienākumu izpildes.

[5.3.3] Atbildētāja maldīgi uzskata, ka dzīvokļu īpašniekiem pašiem bija pienākums sasaukt kopsapulci un pieņemt lēmumu par remontdarbu iekļaušanu remontdarbu plānā un to apmaksas kārtību.

Tiesa piekrīt prasītājas viedoklim, ka dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums pašiem noteikt, kādi remontdarbi mājai nepieciešami un cik steidzami, viņiem ir tiesības paļauties, ka pārvaldnieks godprātīgi pildīs savus likumā noteiktos pienākumus viņu īpašuma uzturēšanā.

No lietas materiāliem neizriet, ka atbildētāja būtu iekļāvusi karstā ūdens stāvvada remonta un dvieļu žāvētāju nomaiņas izmaksas pārvaldīšanas maksājumos, nosūtījusi dzīvokļu īpašniekiem paziņojumu par aprēķinātajiem pārvaldīšanas maksājumiem nākamajam kalendārajam gadam un nosūtījusi uzaicinājumu uz dzīvokļu īpašnieku kopsapulci.

[5.4] Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. panta pirmās daļas 1. punktu viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir pārvaldīšanas procesa nepārtrauktības nodrošināšana, lai saglabātu dzīvojamās mājas lietošanas īpašības (kvalitāti) visā tās ekspluatācijas laikā. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7. panta 1. punktu un Ministru kabineta 2017. gada 11. jūlija noteikumu Nr. 408 "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas noteikumi" 2. un 21. punktu pārvaldniekam uz likuma pamata ir jāveic obligātās pārvaldīšanas darbības, iekļaujot darbu izmaksas maksā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī nepieciešamības gadījumā jāveic ārpuskārtas remonti, pieprasot no dzīvokļu īpašniekiem segt to izdevumus papildus noteiktajiem pārvaldīšanas maksājumiem.

Apstāklis, ka dzīvojamās mājas īpašniekiem izveidojās maksājumu parāds, neatbrīvo atbildētāju no likumā noteikto pienākumu izpildes. Ūdens apgādes sistēmas uzturēšana tādā stāvoklī, lai tā pildītu savas funkcijas un neradītu dzīvokļu īpašniekiem (dzīvokļu īpašnieku kopībai) zaudējumus, uzskatāma par obligāti veicamu pārvaldīšanas darbību. Fakts, ka dzīvojamās mājas karstā ūdens stāvvadam, ar kuru ir savienots un funkcionāli nedalāmi saistīts dvieļu žāvētājs, beidzās ekspluatācijas termiņš, nenozīmē, ka pārvaldnieks ir atbrīvots no pienākuma uzturēt to kārtībā, lai novērstu iespējamās avārijas, bet tieši pretēji, mājās pārvaldniekam būtu jāpievērš pastiprināta uzmanība stāvvada stāvoklim un jāizskaidro dzīvokļu īpašniekiem prioritāri veicamie darbi, lai novērstu zaudējumus.

Tiesa nav konstatējusi pamatu pārvaldnieci atbrīvot no atbildības par dzīvojamās mājas komunikāciju bojājumu rezultātā radīto kaitējumu. Lietā nav ziņu, kas varētu liecināt, ka bojājums notika kāda slēpta defekta dēļ vai trešo personu prettiesiskas rīcības dēļ. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka zaudējumus varēja novērst, savlaicīgi veicot dzīvojamās mājas karstā ūdens stāvvada un dvieļu žāvētāju nomaiņu.

[5.5] Saskaņā ar Apdrošināšanas līguma likuma 45. panta pirmo daļu apdrošinātājam, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, ir subrogācijas tiesība, izņemot personu apdrošināšanas gadījumus. Šā likuma pirmā panta pirmās daļas 23. punktā definēta subrogācijas tiesība kā apdrošinātāja, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, tiesība pārņemt apdrošinātā prasības tiesības izmaksātās summas apmērā pret personu, kura ir atbildīga par zaudējumiem.

[5.5.1] Ņemot vērā lietā noskaidroto, tiesa atzīst, ka atbilstoši Civillikuma 1779. panta un 1775. panta noteikumiem atbildētājai ir pienākums atlīdzināt zaudējumus. Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaikus pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību. Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kas būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis. (*K.Torgāns Saistību tiesības.I daļa. Mācību grāmata. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 209., 237.lpp.*).

Tiesa uzskata, ka lietā ir pierādīti visi norādītie priekšnoteikumi zaudējumu piedziņai no atbildētājas.

[5.5.2] Atbilstoši Civillikuma 1786. pantam zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas iesniegto tāmi un atzīt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu par nesamērīgu, jo atbildētāja nav iesniegusi tiesai citādus aprēķinus. Atbildētājas iebildumi pret zaudējumu aprēķinu un izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību ir vispārīgi un nekonkrēti, un nav pamatoti ar pierādījumiem vai citiem aprēķiniem.

Tiesa uzskata, ka, lai īpašumu atjaunotu iepriekšējā stāvoklī, nepietiek remontēt tikai bojāto daļu. Vienlaikus tiesa norāda, ka apdrošinātājam pēc atlīdzības izmaksas nav pienākums pārliecināties vai apdrošinātā persona veikusi objekta atjaunošanas darbus par visu vai daļēju izmaksāto atlīdzību un vai veikusi to vispār.

Tiesa secina, ka prasītājas iesniegtais zaudējumu aprēķins atzīstams par pamatotu, jo atbildētāja neiesniedza aprēķinus un pierādījumus tam, ka telpas iepriekšējo stāvokli ir iespējams atjaunot ar mazākiem izdevumiem.

[5.6] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka prasītāja ir tiesīga prasīt zaudējumu atlīdzināšanu apdrošinājuma ņēmēja vietā izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā, ceļot subrogācijas prasību pret personu, kura ir atbildīga par zaudējumiem, atbilstoši Apdrošināšanas līguma likuma 45. panta pirmajā daļā noteiktajam, un no atbildētājas prasītājas labā jāpiedzen prasītājas norādītā zaudējumu summa 361,39 *euro*.

[5.7] No Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa Līdz ar to tiesa, balstoties uz procesuālās ekonomijas principu, nevērtē citus pušu argumentus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % no simta gadā par laiku līdz sprieduma izpildei vai brīdim, kad procentu summa sasniegs pamatparāda apmēru.

[7] No atbildētājas par labu prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu jāpiedzen lietā samaksātā valsts nodeva 70 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 97., 193., 195., 250.^{25} pantu tiesa

nosprieda

Prasību apmierināt.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr. 40103362321, par labu apdrošināšanas akciju sabiedrībai "BALTA", reģistrācijas Nr. 40003049409, zaudējumus 361,39 *euro* (trīs simti sešdesmit viens *euro* 39 centi), tiesas izdevumus 70 *euro* (septiņdesmit *euro*), kopā 431,39 *euro* (četri simti trīsdesmit viens *euro* 39 centi), ieskaitot apdrošināšanas akciju sabiedrības "BALTA" pārstāvja SIA "Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr. 40003717522, norēķinu kontā Nr. LV61 HABA 0551 0088 6879 3 AS "Swedbank".

Noteikt AAS "BALTA" tiesības saņemt no SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" sešus procentus gadā no piespriestās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas –2024. gada

10. oktobra –, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Latgales rajona tiesā.

Tiesnese G. Kusiņa

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisku parakstu un satur laika zīmogu.